

- b. Formueforøgelse, som hidrører fra Arv og Forskud paa saavel falden som ikke falden Arv eller fra Indgaaelse af Ægteskab, Udbetaling af Livsforsikringer, Brandforsikringer og deslige;
- c. de Indtægter, der hidrøre fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan;
- d. Dagpenge og Rejsegødtgørelser, begge Dele under Udførelse af offentlige Hverv, der gøre det nødvendigt for den paagældende at tage Ophold udenfor hans Hjemstedskommune.

Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse.

§ 6.

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

- a. Driftsomkostninger, d. v. s. de Udgifter, som i Aarets Løb ere anvendte til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskryvninger;
- b. fra Embedsindtægter de Udgifter til Kontorhold m. v., som Embedets Bestridelse har medført;
- c. Pensioner og andre Byrder, der paahvile et Embede, dog ikke Bidrag til Pensionsfond eller Præmier for pligtig Livsforsikring (jfr. Slutningen af nærværende Paragraf);
- d. de Beløb, som i det paagældende Aar ere udredede i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsydelser og lignende Byrder;
- e. Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld.
- f. Forsikringspræmier, som betales for Skatteyderens eller hans Hustrus Livs-, Kapital-, Livrente-, Ulykkestilfælde- eller Sygeforsikring for et Beløb af indtil 200 Kr.

For saa vidt Skatteansættelsen kun omfatter Indtægter fra de i § 2, Nr. 3, nævnte Kilder, kunne kun de disse Kilder vedrørende Udgifter fradrages.

Den ved Lov Nr. 115 af 16. April 1907 om Tillæg til Lov Nr. 72 af 29. Marts 1904 om Livsforsikringsvirksomhed meddelte Bemyndigelse for Regeringen til overfor her i Landet tilladte udenlandske Livsforsikringsselskaber at fastsætte særlige Regler angaaende Ansættelsen af den Nettoindtægt, hvoraf Skatter og Afgifter til det offentlige beregnes, skal ogsaa kunne komme til Anvendelse overfor andre udenlandske Forsikringsselskaber, der drive Virksomhed her i Landet, paa det Grundlag, at som skattepligtig Indtægt her i Landet (Nettoindtægt) behandles den Del af Selskabets samlede Overskud, der svarer til Forholdet imellem dets Brutto-Præmieindtægt her i Landet og dets samlede Brutto-Præmieindtægt.

Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold, Betjening, Nytte eller Behagelighed, eller til Formueforøgelse, til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, Henlæggelse til Reserve- eller andre lignende Fonds, til Gaver eller paa anden Maade, derunder indbefattet, hvad der af Indtægten anvendes til egen og Enkes Pensionering, til Erhvervelse af Livsforsikring eller anden Personforsikring, hvad enten denne er tvungen eller frivillig.